

Höstmöte med mersmak

Föreningen Gamla Blackebergare blickar bakåt och ser framåt – det dubbla perspektivet får sägas prägla detta nya nummer av Medlemsbladet.

Höstfest

Båda förenades egentligen i den lyckade höstfesten den 12 november för medlemmarna och de som är intresserade av att bli det. Det blev förstås många samtal om gångna tider. Viveka Gissberg (f. Lindholm) och Tord Malmberg ledde allsången med stor bravur och såg till att det stod högt i tak. Se bilder till höger.

Årsmöte

Samtidigt innebär det en förnyelse av våra mötesformer under den långa och grå hösten nu när årsmötet skjutits fram till 9 mars i år. På tapeten då står bland annat förnyelsen av våra stipendier (se sidan 2 och 8). Övriga höstprogram refereras på sidan 6.

Julstipendium

Årets julstipendiat blev Kasri Aldur, naturvetare i andra årskursen. Hans berättelse på det förelagda temat, "Världen i Sverige, Sverige i världen", återfinns i detta nummer tillsammans med en intervju med honom och motivering till hans pris (sid. 3-5). Motivering till två hedersnämnda uppsatserna av Cornelia Stenholm och David Dahlborn finns också; deras bidrag kan läsas på vår hemsida.

Rampljus

I rampljuset på sid. 7 hamnar en del både tillbakablickande och framåtblickande blackebergare.

Vårens program

Årsmötet äger rum 9 mars. Så blir det ett enastående tillfälle att den 12 april träffa **scenografen Göran Wassberg** i skolan. Möjligen ledde hans insats som gymnasist i Blackeberg och scenograf i "Hjälten på den gröna ön" till hans första recensioner. Sedan blev hans världskänd inte minst för sitt samarbete med Ingmar Bergman. Den 4 maj kan vi bekanta oss med **Sollavallmiljön** i vilken också ingår lekamlig spis. Så är medlemmarna välkomna inte bara till musikalen "Greasen" utan också till **retoriktävlingen** i skolan. Läs mer på sista sidan!

Huvudspår: Samvaro och skolstöd

Nu har vi påbörjat ett nytt verksamhetsår efter att ha genomfört det längsta i föreningens historia, nämligen arton månader. Det blev ju så när vi bestämde att vi skulle ha verksamhetsår lika med kalenderår.

Vad har då hänt under detta ”långa” år? Vi har arbetat vidare efter våra två huvudspår, dels att kunna bjuda våra medlemmar på intressanta aktiviteter och dels att utveckla samarbetet med skolan så att dagens elever och lärare känner att vi tillför något positivt för dem. När det gäller aktiviteterna så finns de beskrivna i årsberättelsen men det är en av dem som jag särskilt vill ta upp och det är höstfesten som ägde rum i skolan den 12 november förra året. Vi hade ju flaggat för att vi ville skapa något i den vägen då sextioårsjubileet året innan blev så bra. Det var lite pirrigt innan vi fick klart för oss hur stort intresset skulle bli, men vi tyckte att det blev en framgång när nästan sextio personer deltog och av allt att döma hade jättetrevligt. Så fortsättning följer!

När det gäller stipendierna så fortsätter det att vara väldigt positivt, stipendierna känns mycket välförtjänta. Vi har under perioden delat ut två julstipendier och ett vårstipendium. Styrelsen kommer att föreslå årsmötet att vi fortsätter att dela ut dessa stipendier samt att vi ska försöka hitta

nya ändamål att belöna.

Bland annat för att kunna utöka stipendieverksamheten kommer styrelsen att föreslå att vi ska höja medlemsavgifterna till 150 respektive 50 (för juniorer) kronor i stället för de nuvarande som ju är 100-20 kronor. Årets resultat blir ett underskott på 12 000 kronor, men det känns inte så oroande eftersom vi ju haft intäkter för tolv månader och kostnader för arton, men det verkar ändå rätt att vi skaffar oss lite

större ramar och förhoppningsvis är det fortfarande en blygsam nivå som vi hoppas att ingen ska behöva tveka inför.

I övrigt så står det mesta i Medlemsbladet och ni ska vara hjärtligt välkomna till årets aktiviteter. Så hoppas jag till att börja med att så många som möjligt möter upp till årsmötet med mingel och mat.

Vi ses!

Peter Hellström

Kallelse till årsmöte

Onsdagen den 9 mars kl 18.30 är det dags för årsmöte i Blackebergs gymnasium. Det var länge sedan sist eftersom vi har övergått till verksamhetsår lika med kalenderåret. En eftersitts med förtäring till självkostnadspris utlovas och några av föreningens stipendiaterna genom åren kommer att inbjudas.

Anmälan till eftersitsen senast den 4 mars till Lennart Holmqvist, lennarholmquist@telia.com

Dagordning

Årsmötet kommer att föreläggas valberedningens förslag till ny styrelse, disponering av årets resultat i ny räkning samt fortsatt stipendieutdelning, bland annat vårstipendium på 5.000 kronor för elev(er) som gjort insatser för sammanhållningen på skolan och julstipendium på 3.000 kronor i samband med föreningens årliga uppsatsävling. Styrelsen föreslår att årsavgiften, som i snart tio år varit oförändrad, höjs från

100 till 150 kronor (50 kronor för juniorer).

Årsberättelse i sammandrag

Under det förlängda verksamhetsåret från hösten 2009 till och med hösten 2010 har styrelsen sammanträtt tio gånger. Under samma tid har tolv program ordnats: 2009 årsmöte med åtföljande fest till skolans 60-årsjubileum, golfmästerskap, stadsdelsvandring med Per Haukaas i Blackeberg och Södra Ängby med avslutande samkväm, visning och konsert i Berwaldhallen, 2010 besök på Observatoriemuseet och Vin- och sprithistoriska museet, föredrag av Alicia Lundberg om de dimhöljda bergens gorillor, musikalen ”Fame” i skolan, ännu ett golfmästerskap, information och konsert i Konserthuset, höstfest samt föredrag av konstnären och gamle blackebergaren Leif Zetterling i skolan.

Insatser har gjorts för rekrytering och stöd för jubileer genom information. Medlemsbladet har utkommit i tre nummer, ett tolvsidigt till skoljubileet 2009 och två sedvanligt åttasidiga 2010. Upplagan har varit 1000-1200 exemplar. Givetvis finns Medlemsbladet också på föreningens hemsida och det anslås även i skolan på föreningens anslagstavla.

Föreningens uppsatsstipendium tilldelades 2009 Frida Tjernberg och 2010 Kasri Aldur.

Vid verksamhetsårets utgång hade föreningen 350 medlemmar, varav en ständig och 19 juniorer. Föreningens likviditet är god även om verksamhetsåret utvisade en förlust på 12.000 kronor till följd av att det bedrivits i ett och ett halvt år medan intäkterna endast motsvarar ett år.

Komplett dagordning och årsberättelse är tillgängliga vid årsmötet.

Naturvetare väljer perspektiv

Varför ska man egentligen ha ett invandraperspektiv på Kasri Aldur, i Blackebergs gymnasium? Han är född i Sverige, går andra året på naturvetarlinjen och har just fått Föreningen Gamla Blackebergares julstipendium för bästa uppsats i ämnet "Världen i Sverige, Sverige i världen". Så när det gäller svenska språket får man förutsätta en mer än god förmåga. Egentligen är han inte särskilt mycket mer "invandrare" än artikelförfattaren.

Men nu är det faktiskt han själv som valt det perspektivet i sin personliga vinkling av uppsatsämnet. Det handlar ganska mycket om hur man som nykomling uppfattar Sverige. Är han själv möjligen identisk med berättelsens Allan?

– Det kan man inte utgå ifrån, svarar han när vi ses i skolans bibliotek en ganska kall dag när vintersolen lyser in på bokryggarna genom fönstren.

– Allans historia bygger mycket på det som släktingar och kamrater har berättat, fortsätter han.

Han är född i Västerås, så redan där skiljer han sig från berättelsens huvudperson. Kasris familj flyttade sedan till Rinkeby där de bodde i ett år och kom sedan via Bromsten till Kälvesta, där de har bott i sju år. Hans far är socionom och hans mor sjuksköterska. Båda är födda i turkiska Kurdistan.

– Min far har aldrig kunnat besöka sin hemby, men jag har varit i den stad som min mor kom ifrån, berättar han.

Vi hämtar en atlas i biblioteket och finner Nusaybin i sydöstra Turkiet, precis på gränsen till Syrien.

– Man ser in över Syrien därifrån, förklarar han.

Hans mor kom till Sverige för 18 år sedan. Då hade hans far redan bott här i flera år, så de träffades här. Kasri gick i Vinstagårdsskolan och fortsatte i Blackebergs gymnasium för att han hade hört att skolan skulle vara bra. Och det var den, tycker han.

– Ljushallen, lärarna, att klassen är studiemotiverad, säger han.

Det blir en kavalkad av människor och miljö och så kommer det som ett utropstecken efter en kort tankepaus: Maten!

Han tycker att det är bra att eleverna får ta ansvar för sig själva, men kan tänka sig andra skolor och klasser då det kunde vara bra med lite mer styrning. Studierna kommer i första hand för honom med siktet inställt på en läkar- eller juristbana och de tar tid.

Han hinner med en icke-kursbok varannan månad, ibland av typ Lapidus "Snabba cash", och läser Metro.

Kasri ser stipendiet som en bekräftelse på att han kan skriva. Man noterar i hans skildring att kvinnans roll i Sverige är något som överraskar många – i varje fall manliga – invandrare. Politiskt säger han sig ha lärt en del av skolvalet 2010 men väntar med ett klart politiskt ställningstagande till valet 2014.

Kasri Aldur deltog också årets uppsatstävling och blev besviken över att han inte kom med bland de omnämnda. Men så läste han Frida Tjernbergs prisvinnande berättelse 2009 och kunde svälja förtretet.

– Den var bra, säger han generöst.

Priset på 3.000 kronor naggades i kanten lite under julhandeln, men det mesta är sparat.

– Jag vill inte slösa bort det på något onödigt, säger denne målmedvetne man.

Text & foto: Hans Wolf

De hakar på för stipendiet

I förra Medlemsbladet (nr 17) fanns en förteckning över de medlemmar som bidragit till föreningens frivilliga stipendiefond, grunden för den årliga uppsatstävlingen sedan 2008. Till dessa medlemmar kan nu läggas Ingela Bollgren och Göran Sandberg.

Betala till stipendiefonden

Föreningen Gamla Blackebergares plus-gironummer är 117 99 11-1, c/o Göran Folke. Där kan du lämna DITT frivilliga bidrag till stipendiefonden.

Juryns motivering

"För en starkt gripande och ovanlig omplantering av internationella erfarenheter i svensk miljö och även i Blackebergs gymnasium".

Hedersonmännanden

Cornelia Stenholm för en mycket välskriven julberättelse om vad vi kan ge "tredje världen" och framför allt vad den kan ge oss

David Dahlborn för en beläst och spännande påminnelse om synpunkter på Sverige som många säkert inte känner till.

Läs uppsatserna

Vinnande bidrag – **Det eviga kretsloppet** – på sidan 4-5

De två hedersonmännandena kan läsas på föreningens webbplats.

Världen i Sverige, Sverige i Världen – av Cornelia Stenholm

En Utomstående Opinion Om Vad Som Gör Den Svenska Välfärdsstaten Vörd Att Bevara – av David Dahlborn

I juryn

Peter Hellström, ordförande Gamla Blackebergare
Jannecke Schulman, informatör – KTH, SIS och Riksradiom
Hans Wolf, journalist – bl a DN

Tidigare vinnare

Mikaela Jaconelli och Frida Tjernberg.

Det eviga kretsloppet

Av Kasri Aldur

Suger in känslan. Känslan som får mig att må bra när jag mår dåligt. Känslan som får mig att glömma det jag inte vill minnas. Känslan som får mig att le när jag egentligen vill gråta. Känslan jag aldrig får nog av.

Svävar bort från den reella världen. Ser min far. Kramar om honom hårt. Bakom honom står mina fyra småsstrar. Vill kysa var och en av dem, hålla om dem hårt, men hinner inte. Verkligheten kommer tillbaka. Varelserna av samma kött och blod som mig tynar bort. Vill inte släppa taget. Snortar in. Bilden kommer tillbaka och alstrar sig på ögats närhitta. Jag skuttar på gröna ängar. Hostar till. Ruset försvinner, likaså mina drömmar. Luften känns kvalmig. Blod rinner från näsan och tårar från ögonen – en blandning av smärta och sorg. Orken rinner ut från psyket. Gråter mig till sömns. Det eviga kretsloppet.

Ibland kommer han på sig själv med att bita sig i tungan. Det är inte förrän det börjar blöda och smaken av blod gör sig märkbar han inser att han ännu en gång hamnat i ett icke-existerande psykiskt tillstånd. Detta brukar oftast ske vid stress. Just denna gång kan det bero på att det är sådant liv i bussen klockan åtta på morgonen; barn som skriker, tanter som talar arabiska i höga toner och busschauffören som via högtalarna ber barnen som plankar att komma fram och visa sina färdbiljetter – naturligtvis utan resultat. En helt vanlig morgon i blåbuss 179.

Allan erinrar sig första gången han åkte med denna buss. Fastän smaken av blod fanns där fortsatte han att bita. Detta var tider då denna typ av miljö inte var vardag för honom. Nu har pojken insett att de flesta i denna buss har likadant förflutet som han själv; individer som invandrat från ett annat land till Sverige i hopp om att få chansen att starta sig ett nytt liv. När Allan och hans mor Zeyneb flyttade till Rinkeby blev den lilla familjen en aning förvånad, men samtidigt lättad över hur folket som bodde här såg ut. Det var som att man flytt från ett otrött Kurdistan till ett nytt Kurdistan, där krig överhuvudtaget inte existerade. Självklart var inte alla i Rinkeby kurder vilket båda två insåg redan från första början. Här fanns det allt från afrikaner till latinamerikaner, svartar som gula. Att det däremot inte fanns några som helst svenskar var det som chockade Allan mest. Hade han verkligen hamnat i Sverige? I hemlandet hade man hört om svenskarna som var det vita och blåögda folket. Man hade sett bilder, och alla dessa historier om hur vackra svenska flickor skulle vara visade sig bara vara sagor för pojken. Inte fick man sig ens en skynt av en svensk person!

Allan vaknar plötsligt upp från sina

tankar och märker att han sitter ensam kvar på bussen. Han reser sig hastigt upp och går med raska steg mot tunnelbanan. Han hinner med taget precis och ser sig ut genom fönstret för att kontrollera om han verkligen hamnat rätt; "Vällingby", läser han av från en skylt tyst för sig själv med viss svårighet att uttala y:et. Enligt kvinnan från socialtjänsten skulle det ta cirka fem minuter från Vällingby att ta sig till Blackebergs gymnasium. Om fem minuter var det dags. Om fem minuter skulle Allans liv få sig en ny prolog. Om fem minuter skulle denna dag bli hans första skoldag i det kalla, avlånga landet vid namn Sverige. Det var de längsta fem minuterna han någonsin genomlevt.

Svetten tränger sig ut från kroppens porer och blir till is av kylan. Den tunna figuren ligger orörlig på en parkbänk. Drömmer sig bort till paradiset där allt är som förr. Slaktar ett lamm för att fira broderns bröllop den kommande kvällen. Fader Baba, andfädd av ansträngning och med blodiga händer, ler mot sin son Allan medan han flår lammets ull. Snart är det fest och känslan av lycka finns i luften. God mat ska serveras, man ska dansa till den kurdiska musiken och familjen skall komma att bli en person färre.

Allans far torkar av blodet från händerna på ullen och lyfter upp sin son. Det lilla barnet i Fader Babas famn fnittrar när hans far med sitt kittlande skägg kysser honom på kinden. Plötsligt känner barnet ett illamående som inte går att hejda och spy ner hela sin far. Fallor ner på marken och ser sig omkring efter hjälp. Är totalt övergiven – totalt hjälplös. Varken far, mor eller någon av hans syskon syns till. Fortsätter att kräkas, och den sura spyen sätter sig fast på parkbänken. Ännu en gång är det dags att hitta hem genom mörkret. Lukten av sprit och magsyra sprider sig i luften. Den välkända lukten. Det eviga kretsloppet.

Det hade blivit en kort introduktion

som genomfördes av en kvinna i 30-årsåldern. Hon hade brunt hår, blåa ögon och kläder som framhävde kroppens former – något totalförbjudet i Kurdistan. Hade en kvinna varit klädd som Pernilla, som var kvinnans namn, hade det mest troliga scenariot varit att hon legat död i en gränd inom en timme.

Allan avundades den svenska kulturen; allt var tillåtet, och den var absolut inte lika primitiv och trångsynt som den i Kurdistan. Här fick man visa hur mycket hud eller kurvor man hade lust för utan att det skapade någon som helst kalabalik. En dröm hade gått i uppfyllelse för Allan ifall hemlandet en dag kunde bli lika modernt som Sverige, både kulturellt och industriellt.

Pernilla var mycket trevlig men bjöd på en språkmässigt tuff introduktion för en person som bott i Sverige i knappt ett år. Detta var dock ömsesidigt – inte heller Pernilla förstod något av vad de nya eleverna sa. Det slutade med att Allan och alla hans 31 klasskamrater skrattade åt själva ironin; 32 invandrarelever med en svensk kvinna i ett klassrum där överhuvudtaget ingen var kapabel till att kommunicera med någon. Den avslappnade stämningen var härlig för Allan som förväntat sig något mer skrämmande på hans första skoldag.

Efter introduktionen visade Pernilla Ljushallen, en mötesplats för skolans elever. Ungdomarna trängde ihop sig på bänkar och stolar och blev alldeles häpna av den fantastiska miljön. Överallt kryllade det av människor. Dessutom visade det sig att allt Allan hört om hur vackra svenska flickor var, inte bara var sagor – det var verkligen sant! Vart den pubertetsstinna ungutuppen än vände sig om fastnade han för någon kvinnas skönhet. Det var inte förrän nu Allan förstod att han hamnat rätt. Landet han befann sig i var Sverige. Hittills ett land som han trivdes i, men som snart skulle komma att bli mindre trivsamt. Precis som alla andra länder har även detta

land sina skavanker...

Allans nya liv fortskred och började väl. När han en dag kom hem fick han höra en god nyhet från sin mor. Hon hade fått anställning i Kappahl – en klädbutik för alla åldrar och kön. Hon berättade om att hon redan på sin första arbetsdag fick stå bakom kassan och sälja underkläder till kvinnor och män vilket hade fått henne att bli helt utom sig. Att öppet kunna sälja underkläder utan att skämmas var något fantastiskt för min mor! Allan kunde se att Zeyneb för första gången på ett bra tag visade glädje, och han var glad för hennes skull. Förhoppningsvis skulle de kunna försörja sig på mors lön och en dag ha råd med att flytta bort från Rinkeby. Varken modern eller sonen var särskilt förtjust i den invandratäta förorten.

Livet i Sverige kom att bli vardag för Allan, och han började känna sig både säkrare och tryggare med tiden. Han hade dessutom börjat få vänner, en av dem vars namn var Mustafa. Musse, som kom att bli hans smeknamn, var otroligt allmänbildad och duktig på att tala svenska fastän han bara bott i Sverige i två år. Han var från Uganda och hade flytt till Norden med sin pappa som politisk flykting. Även Musse bodde i Rinkeby vilket gjorde de två tonåringarna till väldigt nära vänner. De brukade diskutera om allt möjligt. Båda hade gemensamt att de ville bort från förorten, men av olika anledningar; Musse talade ständigt om den svenska regeringen som misslyckats totalt med integrationsfrågan. Detta var överkurs för Allan då han överhuvudtaget inte visste vad ordet politik hade för betydelse. Musse nämnde även rasism, något det tydligen fanns mycket av i Sverige. Han berättade om ett parti som förespråkade en främlingsfientlig politik och påstod att partiet en dag kommer komma in i riksdagen, och att då alla som bor i Rinkeby kan bli tvungna till att packa sina väskor och ta färva av Sverige. Allan tyckte att Musse dramatiserade det hela, men det dröjde inte länge förrän han insåg att hans svarte vän inte överdrev. Rasism existerade i Sverige, landet som Allan älskat. Onda blickar mot än, glåpord som slängts efter honom i pendeltåg och knuffar i bussen som inte skadade men ändå kändes. Inget gjorde ont på kroppen, men allt som träffade trumhinnan bröt långsamt ner det psykiska välbefinnandet. Allt detta kom att bli vardag för den kurdiske pojken, och vad han hade gjort för fel lyckades han aldrig förstå. Till och med i skolan som han njöt av att gå till fem dagar i veckan fanns det spår av rasism, precis som det ibland finns spår av jordnötter i flingor: "Blattar finns inte fattar svenska." eller "Fyfan vad den där negern luktade skit, varför stinker de så jävla mycket?" och ibland så grova kommentarer som "Kan inte de bara åka hem igen?" Aldrig sa någon dessa hårda ord öga mot öga till Allan, men ändå kunde han höra dem – ändå fanns de där. Ibland blev det så jobbigt att pojken grät sig till sömns, för att nästa dag återigen stå ut med samma sak.

Dagar blev till veckor, veckor till månader och månader till år. Allans mor hade startat en egen klädbutik i stan där affärerna fungerade väl. De höll båda ihop hårt, kanske för att det enda de hade av faktiskt värde var varandra och ingen annan. Allan hade inte bara växt kroppsmässigt, utan även som individ. Inte längre såg han bara svart och vitt, utan han hade nu blivit tillräckligt mogen för att se de grå nyanserna. Han gick sitt sista år på Blackeberg och hade hittills fått bästa möjliga betyg i samtliga avslutade kurser. Han kände sig äntligen som en del av samhället – han kände sig svensk. Allan kunde nästan flytande svenska efter mycket hårt arbete, han och hans mor bodde nuförtiden i innerstaden och han hade integrerat sig och börjat umgås med svenskar i hans ålder. Politik, som tidigare aldrig var aktuellt för Allan, är han nu aktiv inom med sin vän Mustafa. De har gått med i Socialdemokraternas Ungdomsförbund och har båda en hög status inom partiet. Att Allan lyckats stadga sig är ett faktum. Tillsammans har de både vännerna dessutom startat en kampanj som kämpar för ett Sverige utan hat. Efter långa diskussioner mellan männen som inte längre var pojkar, kom duon fram till att de måste vara strategiska genom att börja sprida budskapet till så unga kompetenta åldrar som möjligt. I skolan var det snart retoriktävling med temat "Det ingen ser" vilket passade perfekt. Allan väljer att ta vara på chansen och har inte mål att vinna. Målet är att lära människor att älska mer. Älska mer och hata mindre.

Plötsligt vaknar publiken till. Applåder och visslingar. Glöden i luften är tydlig och golvet vibrerar från publikens stampande. Allan som är van att hålla föredrag inom politiken brukar inte bli nervös, och det blir han inte nu heller. Istället blir han alldeles upphetsad och varm av den kraftiga energin som finns i salen. Han hör sitt namn ropas upp från högtalarna och plötsligt står han på scen. Vem hade för tre år sedan trott att han skulle ha hundratals par ögon riktade mot sig? Publiken blir tyst, ovanligt tyst, kanske för att det är första gången en invandrare står på scen? Allan skymtar Musse i något hörn och anar ett leende på hans läppar. Ett leende som ger honom styrka.

Kära Blackebergare,

Jag vill först och främst tacka er alla för att ni lyssnar på mig, och jag hoppas att ni efter mitt tal fått er en tankeställare, en aha-upplevelse, en ny syn på livet.

Tillåt mig berätta lite om mig själv. Jag flyttade hit från Kurdistan för fyra år sedan med min mor. Min far och mina sex syskon omkom då de stött på en vägbomb. Min mor och jag var tre meter ifrån att även vi lämna livet. Ibland blir saknaden så stor att jag önskar jag aldrig bett min mamma om hjälp för att knyta mina skor den dagen, att det vore lika bra ifall hela familjen gick bort...

Det osäkra livet tärde på oss båda, men framförallt min mor, och det dröjde inte länge förrän vi insåg något; vår enda chans för att överleva var att fly. Det gjor-

de vi också. Resan, om man nu kan kalla det för en resa, slutade med att vi hamnade i Sverige, och så hjälplösa som vi var fick vi stanna kvar här vilket jag tackar detta land för varje dag.

Mitt första år i Sverige var jag alldeles förstörd: rädd, apatisk och ensam. Vi levde på socialbidrag som knappt räckte till mat. Varje dag letade min mor efter jobb. Hon hade varken utbildning eller språklig kompetens. Något hon, trots omständigheterna, aldrig gjorde var att tigga och be om hjälp från någon. Idag säger hon att hon aldrig gjorde det för hennes självrespekt. Idag är hon dessutom egen företagare och vi är en familj som lever gott. Vi lever gott och det förtjänar vi. Vi ser oss själva som svenskar och ser upp till Sverige och det svenska folket. Däremot finns det något vi aldrig kommer att acceptera. Det är förtryck, hat och rasism. Hade jag varit tvungen att välja mellan att bli förtryckt under en dag eller åka tillbaka till Kurdistan för att dö, hade jag utan tvekan valt det sistnämnda. Att låta någon annan trycka ner än är att ge bort sin själ till någon som kommer att slita den i stycken. Det är precis vad som sker – det är precis som att dö.

Rasism, kära Blackebergare, leder till att man som individ blir självdestruktiv och apatisk, precis som jag blev. Något jag fortfarande inte sagt till min mor är att jag under dem första månaderna i Sverige var en alkohol- och drogmissbrukare trots min ringa ålder. Jag kände att livet inte hade någon mening, att min sorg inte spelade någon roll. Jag ville helt enkelt försvinna. Det hände att jag sov utomhus under vintertid för att min mor inte skulle se mig förfalla. Ni kanske undrar vad som fick mig att sluta? Det var tack vare er som sitter här, kära medmänniskor. För aldrig i mitt liv har jag någonsin träffat sådana fina individer som er. Då enstaka personer härifrån attackerade mitt psyke fick jag för mig att ni alla var onda, att ni alla ville mig illa. Så var ju inte fallet. Jag drog helt enkelt alla över en kam. Dessutom erinrade jag mig att det inte är alla som får den chans jag fick; chansen att starta sig ett nytt liv med nya möjligheter och få leva tryggt och säkert. För det är precis det jag gör. Sverige är ett av många länder i världen. Detta land har låtit världen söka sig in hit.

Sverige är möjligheternas land, en hjälpende hand. Ändå finns det något som döljer sig bakom den vackra fasaden. Något jag vill ta kål på. Ting som riskerar att få den vackra fasaden att sönderfalla. Kära ungdomar, jag talar om hat, egoism och rasism. Om ni är med mig och börjar sprida kärlek redan idag, har ni gjort något unikt för mänskligheten. En värld utan hat från och med idag. En värld för oss alla på vår jord. En värld där kärlek hela tiden skapas om och om igen, i generation efter generation. Kära Blackebergare, jag talar om en sak. Det är ett tanke sätt. Det är en religion. Det är, det eviga kretsloppet.

Väl förberedda porträtt

När Leif Zetterling dök upp på jubileumsfesten för 1960 års studenter i Blackebergs gymnasium föddes idén att återknyta bekantskapen med hans konstnärskap. Mycket vatten har ju runnit under broarna sedan han gästade föreningen 2002. Då var huvudtemat hans satirteckningar.

När han återkom den 24 november var perspektivet lite annorlunda. I centrum stod porträttet och inte som då de stora bitska tablåerna. Det är kanske inte så att djävulen blir religiös när han blir gammal – eller lite äldre och visare. Men en viktig aspekt som Leif Zetterling underströk är att man måste förbereda ett porträtt genom att pejla den person man ska avbilda.

Då kunde han upptäcka en sann gentleman i Benny Andersson; få veta att Göran Persson samlade hans verk i en pärm; och få förtroendet av Torbjörn Larsson att han gjorde en insats för nykterheten på Aftonbladet; kanske en viktig förklaring till upprykningen på tidningen. PG Gyllenhammar köpte en teckning ("Han har råd", kommenterade Egon Håkansson under kvällen).

Liksom förra gången exponerades alster som inte publicerats: Danmarks statsminister och ledaren för dansk

folkeparti på väg att stört dyka i ett flygplan in i en moské.

Under frågestunden undrades om man kan tumma med sin uppfattning för att hämta en satirisk poäng; svensken som bara säger nej till allting, inklusive EU, kan ju ställas mot många kritiska EU-tablåer som "EG-anslutning" fritt efter Grandville, där en av de marginella detaljerna är pressen hukande i en källarlucka. Men Leif Zetterling såg ingen motsättning i att utvinna skilda perspektiv i en och samma fråga.

Till föreningens välsmakande förberedelser lades les beaux restes från tidigare lunch på skolan vilket bidrog till en trivsamt stämning vid eftersitsen, eller vi minglade väl snarare. Synd bara att den avbildade kung Carl XVI Gustaf redan hade fått konkurrens av kung Bore som var på sitt värsta humör. Så närvarolistan var något reducerad jämfört med anmälningslistan, även om bland andra många av tecknarens klassisar hade slutit upp.

Text & foto: Hans Wolf

Kontraster i Konserthuset

Vi brukar ha en trogen konsertpublik bland medlemmarna så den 6 oktober hade vi bokat in en så kallad Efter jobbet-konsert med Stockholmsfilharmonikerna i Konserthuset. Husets vd Stefan Forsberg hade välvilligt ställt sig till förfogande för att presentera framtidsplanerna i byggnaden. I sista stund tvingades han lämna återbud på grund av en tjänsteresa.

Nu började det brännas under fot-sulorna. Men goda råd visade sig inte vara särskilt dyra. Kvällen före konserten kontaktade vi altviolinisten Peter Eriksson, orkesterns styrelserepresentant och även känd som primus motor för kammarmusikfestivalen i Saxå och musikverksamheten i Immanuelskyrkan. Han var inte svårbedd och dök upp på inspirerande gott humör, laddad med information om huset och planerna på att bygga ut inte minst service, läs serveringsfaciliteterna, över Oxtorgsgatan. Mer kontroversiell är väl den föreslagna taklokalen.

Sedan lämnade han oss för att spe-

la och berätta på konserten. Störst intresse där väckte den fenomenale Stockholmsfödde cellisten Jacob Koranyi i Tjajkovskijs "Rokokovariationer". Men det var också intressant att höra dirigenten Marie Rosenmir ge ackordisk tyngd åt Helena Munktells mycket sällan framförda tondikt "Bränningar". Kommen från välbärgad brukssläkt i Dalarna var hon ofta i Paris i slutet av 1800-talet, både som student och kompositör. I alla avseenden en kontrast var ungefär samtida August Söderman vars desto mer välkända "Svenskt festspel" också spelades. Han skickades till sjöss som svart familjefår men insjuknade redan i Bremen och sändes hem till Stockholm där han, tillfrisknad men till en början tveksamt, kunde påbörja sina musikstudier.

Efter en på många sätt berikande konsert samlades några av oss tvärs över Kungsgatan, i Kungshallen, för en måltid.

Text: Hans Wolf

Ny golfmästare

Björn Valentin, ett nytt namn i Blackegolfens topp, vann 2010 års golfmästerskap i Föreningen Gamla Blackebergare och blir därmed också arrangör av 2011 års tävling; mer om den i nästa nummer av Medlemsbladet. Det var på håret att tävlingen hade fått avlysas. Dagen före var spelplatsen, Djursholms golfbana, avstängd på grund av allt regnande. Men på speldagen, den 20 september, gick budkavlen att banan hade öppnats och 16 blackebergare kunde ta den i besittning.

Gamla blackebergare i media

Som vanligt har gamla blackebergare inte bara funderat över tidernas förändring utan också dykt upp i medierna. I SVT-Aktuellts reportage från den omsusade HQ-stämman 28 september syntes juristen **Per Haukaas** som med sin mäktiga stämma förkunnade: "Det kan finnas uppsåt här!"

Och när vintern sedan länge tagit sitt grepp om Sverige framträdde vår förenings första och mångårige fd ordförande och hedersmedlem **K G Scherman** på DN Ekonomis förstasida 9 januari för att berätta om konverteringen till bergvärme i sin Brommavilla.

Dagen innan hade Söderbon **Gösta Paulsson**, student i skolans första latinklass 1957, framträtt i samma tidning i en enkät om snöröjningen i Stockholm: "Det går hyggligt. Det var värre för ett par år sedan på gatorna". Hop-pas omdömet står sig, vintern är inte slut.

Inomhus har man kunnat ta del av det som skapats av några av de i dessa spalter ofta återkommande gamla blackebergarna. Medlemsbladets läsare känner kanske bara i undantagsfall till att **Tom Alandh** i snart 20 år skrivit krönikor i Göteborgs-Posten. Dessa

har nu återanvänts tillsammans med hans "Tankar för dagen" i SR P1 i pocketboken "Tankar i tiden". Här finns en och annan rejäl knockout, i motsats till hans mer indirekt verkande dokumentärfilmer som nu repriserats i SVT Kunskapskanalen. Programtablånerna i pressen har tyvärr varit otydliga med dessa möten: den åldrade kvinnan med minnen av sina Parisresor, den legendariske sportjournalisten, det märkliga brödraparet konstnären i Stockholm och trubaduren i Sydamerika, fastighetsmäklaren med lyxiga objekt men kort tid kvar att leva, det är bara några som åter kommit i min väg nästan lite slumpmässigt.

Också **Janne Schaffer** tycker om att titta bakåt, enligt Svenska Dagbladet där Dan Backman 24 november recenserar hans cd-box "Retro" (tio skivor). Debutalbumet från 1970-talet anses bäst men man kan också ta del av liveupptagningar från Stockholm och Montreux.

Moderaternas nya partisekreterare **Sofia Arkelsten**, gammal blackebergare av lite yngre årgång, student 1995, får väl i likhet med kungen vända blad och blicka framåt. Efter 2002 års val,

Sofia Arkelsten. Foto: Emilia Öije

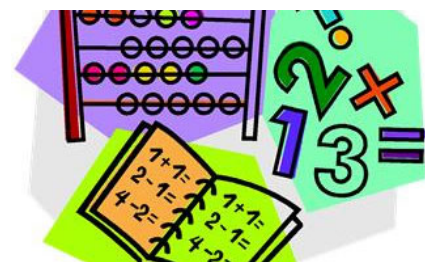
som inte gick bra för moderaterna, medverkade hon i en panel som kommenterade valet i vår förenings regi. Sedan var det hiss uppåt för både henne och partiet. Men i medierna kan hissen vända ned snabbt som hon fick erfara under resedebatten efter utnämningen. Just nu står hissen stilla och det gäller väl att trycka på rätt knapp innan någon annan gör det.

Skolan går upp i gymnasieområde

Många gamla blackebergare satte väl morgonkaffet i vrångstrupen när Dagens Nyheter den 19 november 2010, under rubriken "Gymnasieskolor kan slås ihop", berättade om planerna att förena gymnasierna i Blackeberg och Spånga. Beslut togs den 20 januari 2011.

Egentligen är det fråga om att förena skolorna i Stockholm i flera gymnasieområden under ledning av var sin samordningsrektor. Befattningen biträdande rektor tas bort och ersätts med chefer eller rektorer för de hittillsvarande enskilda skolorna. De nya befattningarna måste sökas och allt skall vara på plats redan till nästa läsår. Samarbetet är tänkt att möjliggöra strategisk ledning, samordning och rationalisering.

Texter: Hans Wolf

Tävlingframgångar

I skol-DM i fotboll i höstas slog Blackeberg Spånga med 7-0. Samtidigt rapporterades om framskjutna platser för Blackeberg i EM i trupp-gymnastik. I skolornas matematiktävling kom Blackeberg på femte plats bland 102 skolor; Yue Jiao gick till final i Lund. Förhoppningsvis består Blackebegsandan.

Skolval

I skolvalet i Blackebegs gymnasium fick M 38 procent, fp 15, KD 2,8, C 6, MP 14, S 6, V 3,9, SD 4, FI 2 och Piratpartiet 1,9.

Blackebergare ur tiden

Medlemsbladets kan av olika skäl inte ha någon familjesida men vi måste göra ett undantag för två medlemmar som länge spelat en stor roll för Föreningen Gamla Blackebergare. Båda tillhörde 1958 års studenter. **Marie-Louise Yderberg**, som avled 26 december vid 72 års ålder, var med bland föreningens pionjärer som styrelsemedlem och tillsammans med Inger Hassler drivande kraft bakom det första Medlemsbladet 2002. Hon var tvillingsyster till föreningens grundare K G Scherman.

Den 3 januari avled **Sten Ove Nilsson**, också vid 72 års ålder. Han var revisorssuppleant i föreningen och en trogen medverkande i sammankomster tillsammans med hustrun och skolkamraten Kerstin. Han arrangerade också ett studiebesök på Farmacihistoriska museet med dess imponerande bibliotek våren 2006.

Vårens program

En bild av ett teaterliv 12 april

Ett par veckor före Blackebergs gymnasiums första studentexamen våren 1957 spelade några av eleverna i skolans teatergrupp J M Synges drastiska irländska drama "Hjälten på den gröna ön", en föreställning som uppmärksammades och hyllades i rikspressen. Tala om tidiga upptäckter! Scenograf var den unge Göran Wassberg som själv tog studenten i skolan tre år senare. Regissör var Lennart Kollberg (se Medlemsbladet nr 3 augusti 2003, finns på vår hemsida).

Sedan kom Göran Wassberg under ett långt yrkesliv att skapa scenografier och kostymer för bland annat Riksteatern och Dramaten. Arbetet med Lennart Kollberg fortsatte i "Ett drömspel" och "Natten är dagens mor". Göran minns med glädje sitt samarbete med Ingmar Bergman och gjorde scenbild till Bergmans sista uppsättning, tv-filmen "Sarabande". "Hamlet", "Gengångare" och operan "Backantenna" med musik av Daniel Börtz är ännu några Bergmanuppsättningar med scenbilder av Göran.

Nu kommer han tillbaka till sin gamla skola för att berätta om detta och

mycket mer för gamla blackebergare. Han kommer att visa några scenmodeller, en del kostymskisser och dessutom overheadprojektioner med skisser från sitt samarbete med Ingmar Bergman. Därefter blir det tillfälle till kaffe med dopp till självkostnadspris, annars ingen kostnad.

Tid: Tisdagen den 12 april kl 18.30

Plats: Blackebergs gymnasium

Anmälan: Senast 7 april till Kerstin Eliasson, tel 08-381072, mobil 070 3663928, e-post kerstin_eliasson@tele2.se

Årsmöte med eftersits 9 mars

Årsmötet har låtit vänta på sig länge till följd av omläggning av verksamhetsåret. Men nu är det dags. Sammandrag av årsberättelse och dagordning finns på sid. 2.

Efter årsmötet blir det sedan vanlig eftersits med trevligt återseende. Några av våra stipendiater kommer att inbjudas. Förtäring till självkostnadspris.

Anmälan behövs bara till eftersitsen.

Tid: Onsdag 9 mars kl 18.30

Plats: Blackebergs gymnasium

Anmälan till eftersitsen: Senast 4 mars till Lennart Holmquist, tel. 08-590 33051, e-post lennarholmquist@telia.com.

Grease

Återblick på femtitalet

Gamla Blackebergare är som vanligt välkomna till årets musikal med musik- och scenlinjens sista årskursare på Blackebergs gymnasium.

I år spelas "Grease" som kom som film 1978. Liksom förra årets "Fame" utspelar den sig i skolmiljö där huvudpersonerna förändrar karaktär ganska mycket under det år som musikalen skildrar. I Blackebergsuppsättningen har den kvinnliga (Sandy) och manliga (Danny) huvudrollen bytt framtoning, kanske för att komma ifrån dåtida genuschabloner, vilket gjort att även deras gäng bytt repliker. Men den ursprungliga femtitalistiska ungdomskulturen finns kvar med rock, idoler, kläder, bilar, kärlek och gängtillhörighet. Kanske något för blackebergare med rötter i den tiden.

Tid: Tisdag 17/5, onsdag 18/5, torsdag 19/5 kl 19.

Pris: 60 kronor

Redaktion

Hans Wolf, chefredaktör
e-post: 08370941@telia.com

NYBÖRJARKVÄLLAR
UNDER NYBÖRJARKVÄLLEN FÅR DU LÄRA DIG MASSOR OM TRAVET, UPPLEV SPÄNNINGEN, SPELET, OCH SPORTEN TILLSAMMANS MED ANDRA VETGIRIGA.
ÖVNINGSTRÄV
I NYBÖRJARKVÄLLEN ingår entré, program, varmött inklusive måltidsdryck samt kaffe. Hjälpsumma väriderivor finns på plats under kvällen för att guida dig. Allt detta för 359 kr. VÄLKOMMEN!
Solvalla
Näringskollan Solvalla 4, 17 00. För mer info och bokning www.solvalla.se

Travkväll på Solvalla 4 maj

Under en nybörjarkväll får du lära dig massor om trav och uppleva spänningen kring sport och spel. Dessutom ingår varmrätt och måltidsdryck.

Vår styrelseledamot Gunnar Jerrestam är ciceron men Solvallas guider finns också på plats.

Gunnar nås på tel 08-38 32 41, e-post jerrestam@globalnet.net för frågor och info.

Plats: Solvalla, entrén.

Tid: Onsdagen den 4 maj kl 17.

Pris: 359 kronor inklusive mat och dryck. Insättning på föreningens PG 117 99 11-1 senast 20/4 gäller som anmälan. Märk med namn samt "Solvalla".

Lyssna på värtaliga elever

Varje år har Blackebergs gymnasium en tävling bland eleverna i retorik. Den pågår i tre dagar. Föreningens medlemmar är inbjudna till detta uppskattade evenemang. Finalen är samma dag som vårt möte med Göran Wassberg så det går att tillbringa nästan en heldag i skolan.

Tider: Tisdag 5/4, torsdag 7/4 och tisdag 12/4 (final), kl 15.

